

మేడే పిలుపు

కార్మికుల శ్రమిశక్తిని కాలగొట్టునీ సామ్రాజ్యవాదానికి, మతాగ్నాధిశక్తుల కుట్రలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికవేర్గం సంఘటితంగా పోరాడాలి

‘పెట్టుబడిదారీ విధానానికి ప్రత్యామ్నాయం లేదు’ అంటూ బోధనలు జరుపుతున్న సామ్రాజ్యవాదం, గత రెండున్నర దశాబ్దాలుగా తన ప్రపంచీకరణ విధానాలతో ప్రపంచాన్నంతా తన గుప్పెట్లో బంధించి ఏలుబడి సాగిస్తోంది. అంతర్జాతీయ సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిని ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలలోకీ, అంతర్జాతీయ కార్పొరేటు సంస్థల ద్వారా పంపుతూ, ప్రపంచదేశాలన్నింటిలో గల శ్రామికుల - కార్మికుల శ్రమశక్తిని విచ్ఛలవిడిగా, నిర్దాక్షిణ్యంగా దోపిడీ చేస్తోంది. అంతేగాక ఆయాదేశాల సంపదను సామ్రాజ్యవాద కార్పొరేటు సంస్థలు యిష్టారాజ్యంగా కొల్లగొట్టుకెళుతున్నాయి.

శ్రమశక్తి దోపిడీనే తన మౌలిక సూత్రంగా కొనసాగిస్తున్న సామ్రాజ్యవాదం, తాను నీతిబాహ్యంగా సాగించే శ్రమశక్తి దోపిడీ, దేశాల సంపదను కొల్లగొట్టడం అన్నవి నిరాఘాటంగా సాగించుకోవటం కోసం, వాటిని వివిధ దేశాల ప్రభుత్వాలు తనను నియంత్రించకుండా, ఎటువంటి నిబంధనలూ తనకు వర్తించకుండా నివారించుకోగలిగింది. సామ్రాజ్యవాద కార్పొరేషన్లు ఆయా దేశాల సార్వభౌమత్వాన్నికానీ, రాజ్యాంగాలనుకానీ, చట్టాలనుకానీ గౌరవించని, లక్ష్యపెట్టని స్థితికి చేరుకొన్నాయి.

ఈ సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ దోపిడీ విధానాల ఫలితంగానే, ఆయా దేశాల ప్రభుత్వాలు తమ దేశంలోని ప్రజల సంక్షేమాన్ని పట్టించుకోవల్సిన తమ మౌలిక బాధ్యతలను మరింతగా గాలికొదిలేశాయి. కేవలం అంతర్జాతీయ పెట్టుబడి యొక్క ప్రయోజనాలను పెంపొందించే, అవసరాలను తీర్చే వ్యవస్థలుగా మలచబడ్డాయి.

ఈ సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ విధానాలన్నింటి ఫలితంగా, నేడు ప్రపంచంలో 1 శాతం మందిగా వున్న సుసంపన్నుల సంపద, ప్రపంచమంతటా మిగిలిన 99 శాతంమందికున్న మొత్తం సంపదను మించిపోయింది. కేవలం 62 మంది వ్యక్తుల చేతుల్లోకి, ప్రపంచంలోని సగంమంది జనాభాకున్న సంపదతో సమానమైన (370 కోట్లమంది ప్రపంచ జనాభాకున్న మొత్తం సంపదకు సమానంగా) సంపద చేరింది. గత 5 సంవత్సరాల కాలంలోనే ప్రపంచ నిరుపేదల ఆస్తి 41% తగ్గింది.

పేదలు నిరుపేదలుగా మారుతున్నారు. సంపన్నులు అత్యంత సంపన్నులుగా మారిపోతున్నారు. గత 5 సంవత్సరాల కాలంలోనూ యీ ప్రక్రియ తీవ్రమయింది. ఈ పరిణామం ఫలితంగా ప్రపంచమంతటా ఆర్థిక అసమానతలు తీవ్రంగా పెరిగిపోయాయి. పర్యవసానంగా సామాజిక అంతరాలు తీవ్రమయ్యాయి.

అభివృద్ధిచెందుతున్న దేశాల్లో కార్పొరేటు సంస్థలు ప్రతీఏటా కనీసంగా 100 బిలియన్ డాలర్ల పన్నులు చెల్లించకుండా ఎగ్గొడ్తున్నాయి. వ్యక్తిగతంగా సంపన్నులు పన్నులు ఎగగొట్టి విదేశాలలో దాచుకొన్న నల్లధనాల మొత్తం 7.6 ట్రిలియన్ల డాలర్ల మేరకు వుంటుంది. ఇటీవల పనామా పత్రాలు వెల్లడించినవి యిలా పన్నులు ఎగగొట్టి దాచుకోబడ్డ ఒక దేశంలోని మొత్తాల గురించే. ప్రపంచమంతటా యీ రకంగా నల్లధనాన్ని దాస్తున్న దేశాలు ఎన్నో వున్నాయి.

ప్రపంచమంతటా నిరుద్యోగం ప్రబలిపోయింది. గౌరవప్రదమైన, భద్రమైన పనికల్పన కోసం ప్రపంచమంతటా కార్మికులు ఆందోళనలు జరుపుతున్నారు.

చికాగో కార్మికుల మేడే పోరాటస్ఫూర్తితో ప్రపంచ కార్మికవర్గం సాధించుకొన్న 8 గంటల పనిదినం హక్కు నిరాకరించబడుతోంది. కార్మికులు సంఘంగా ఏర్పడే హక్కు దౌర్జన్యపూరితంగా నిరాకరింపబడుతోంది. సమ్మె హక్కుపై ఉక్కుపాదాన్ని మోపుతూ చట్టాలు చేయబడుతున్నాయి. చట్టబద్ధమయిన కనీస వేతనాలను డిమాండుచేస్తూ ప్రపంచమంతటా కార్మికులు ఆందోళనలు జరుపుతున్నారు.

నాల్గవ పారిశ్రామిక విప్లవంగా అభివర్ణింపబడే ఆటోమేషన్ (స్వయంచాలక యాంత్రీకరణ - రోబోల ద్వారా పనిచేయించటం) విధానం వలన వచ్చే 5 సంవత్సరాలలోనూ 15 అభివృద్ధిచెందిన దేశాలలో అరకోటి ఉద్యోగాలు కనుమరుగవుతాయని నిపుణులు అంచనా వేశారు. అంతేకాక యిందువలన పెట్టుబడిదారీవ్యవస్థ ఆర్థిక సంక్షోభం (మాంద్యం)లోకి కూరుకుపోతుందన్నది ఖాయమని అన్నిరకాల ఆర్థిక శాస్త్రజ్ఞులూ అంగీకరిస్తున్నారు.

52 దేశాల్లో ఆహారసమస్య తీవ్రంగా ఉంది. ఆకలి తీర్చుకొనే మార్గంలేక ఆ దేశాల్లో నిరుపేదలు జీవచ్ఛవాలుగా మారుతున్నారు. లాటిన్ అమెరికా దేశాలలో నిరుద్యోగం తీవ్రంగా వుంది. ప్రపంచమంతటా ప్రజల జీవన ప్రమాణాలు దిగజారిపోతున్నాయి.

ప్రపంచ జనాభాలో మూడవవంతు ప్రజలు, అంటే 2.6 బిలియన్ల ప్రజలు స్వేచ్ఛలూ, వలస హక్కులూ తరిగిపోతూ, అణచివేతలకు పాల్పడే దేశాల్లో ముగిసిపోతున్నారు. ప్రపంచంలో జాతి వివక్షత పెరిగిపోతోంది.

తొండీ, జీవనోపాధి లభించక - ప్రపంచీకరణ విధానాల ఫలితంగా వేలాదిమంది సబ్-సహారా ప్రజలు పొట్టచేత పట్టుకొని, అనేకమైన దుర్మార్గాలకూ, ఘోరమైన కష్టాలకూ గురవుతూ మరణ ప్రమాదాల్ని సహితం లెక్కచేయక జీవనోపాధి వెతుక్కుంటూ విదేశాలకు వలస పోతున్నారు.

సామ్రాజ్యవాదం సృష్టించిన సాయుధ ఘర్షణల వల్ల ప్రాణాలను దక్కించుకోవటం కోసం లక్షలమంది శరణార్థులుగా యూరోపియన్ దేశాలకు తరలివెళ్తున్నారు. ఈ మానవ సంక్షోభాన్ని సృష్టించిన సామ్రాజ్యవాదం, దీన్ని వలసదార్ల సంక్షోభంగా చిత్రిస్తూ, ఆ శరణార్థులకు ఆశ్రయం యివ్వనిరాకరిస్తూ, సంపన్న యూరోపు దేశాలలో ఆ శరణార్థులకు ఆశ్రయం యివ్వకుండా నిరాకరించే చట్టాలను చేయటాన్ని ప్రోత్సహిస్తోంది.

గ్రీసు, బ్రిటన్ తదితర యూరోపు దేశాల్లో పొదుపుచర్యలపేరిట కార్మికుల పొదుపు పథకాలకు, సంక్షేమచర్యలకూ మంగళం పాడే కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను నిరసిస్తూ, వ్యతిరేకిస్తూ పెద్దఎత్తున కార్మికులూ-ప్రజలూ వీధుల్లోకి వచ్చి ఆందోళనలను నిరంతరం జరుపుతున్న వైనం మన కళ్ళముందే వుంది.

మరోవైపు జీవ, మానవ మనుగడకే ముప్పుగా పరిణమించే పర్యావరణ కాలుష్య ప్రమాదాన్ని పెంచుకుపోతున్న, సహజవనరులను కొల్లగొడుతున్న అంతర్జాతీయ పెట్టుబడి యొక్క దోపిడీ విధానాల ఫలితాలను ప్రపంచమంతా ప్రత్యక్షంగానే అనుభవిస్తోంది.

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే సామ్రాజ్యవాద - పెట్టుబడిదారీ విధానం ప్రపంచ మానవాళిని సుఖ, సౌఖ్యాలతో బ్రతకకుండా దారుణమైన దుస్థితిలోకి తోసివేస్తోంది. అందువలన ప్రపంచ మానవాళిని నిరంతరం దుస్థితిపాలుచేసే ఈ ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ యింకెంతమాత్రమూ కొనసాగటానికి వీలులేదు. దీనిని కూకటివేళ్ళతో పెళ్ళగించి, దీని స్థానంలో పేదరికం, అసమానత్వం, నిరుద్యోగం, విపక్షతలు లేని, పర్యావరణ సమతుల్యాన్ని కొనసాగించగల ప్రపంచ సోషలిస్టు వ్యవస్థ స్థాపించబడాలి.

ఈ కర్తవ్యాన్ని ఒక్క ప్రపంచ కార్మికవర్గం మాత్రమే జయప్రదంగా పరిపూర్తి చేయగలుగుతుంది. ప్రపంచ పీడిత ప్రజలందరికీ నాయకత్వం వహించి, ప్రపంచ విప్లవానికి నాయకత్వం వహించి దాన్ని విజయవంతం చేసి, ప్రపంచ సోషలిస్టు వ్యవస్థను స్థాపించాల్సిన చారిత్రక కర్తవ్యం, విధి ప్రపంచ కార్మికవర్గం పైననే వుంది.

సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ హయాంలో ప్రపంచమంతా యీ రకంగా అధోగతివైపుకు బలవంతంగా నెట్టబడుతుండగా మన దేశంలోని ప్రజల స్థితిగతులు ఎలావున్నాయో చూద్దాం.

మోడీ ఎన్.డి.ఎ ప్రభుత్వం పాలనాధికారానికి రావటంతో మనదేశపు పేరుప్రతిష్టలు ప్రపంచమంతా మారుమ్రోగిపోతున్నాయనే ప్రచారంలోని వాస్తవ, అవాస్తవాలను బేరీజు వేసుకొందాం.

ఇటీవలి కాలంలో, భారతదేశాన్ని అధ్యయనం చేసిన పలు సంస్థలుచేసిన నిర్ధారణలు యిలా ఉన్నాయి:

వ్యవసాయక ఆధార దేశమైన భారతదేశంలోని గ్రామీణ కుటుంబాల్లో 70 శాతం కుటుంబాలు రోజుకూలీ సంపాదించే కుటుంబ పోషకుడి మీద ఆధారపడే బ్రతుకుతున్నాయి. కుటుంబపోషకుడు కనుక అనారోగ్యం పాలైతే, ఆ కుటుంబసభ్యులకు ఆహారం దొరుకుతుందనే గ్యారంటీలేని తీవ్రమయిన దుస్థితిలో వున్నాయి. 50 శాతంకన్నా ఎక్కువమంది భారతీయులు తమ రోజువారీ భోజనం కోసం పోరాడాల్సిన దౌర్భాగ్యస్థితిలో వున్నారు.

తయారుచేసిన 'సామాజిక అభివృద్ధి ఇంపరేటివ్' అనే లాభాపేక్షలేని సంస్థ తయారుచేసిన సామాజికాభివృద్ధి సూచికలోని 133 దేశాలలో భారతదేశం అట్టడుగున 101వ స్థానంలో వుంది.

వివిధ దేశాల్లో ప్రజల ఆనందపు స్థాయిని అంచనాగట్టిన 'సస్టెయినబుల్ డెవలప్మెంట్ సోల్యూషన్స్ నెట్వర్క్' నివేదికప్రకారం 156 దేశాల ఆనందస్థాయిని రూపొందించిన సూచికలో భారతదేశం అట్టడుగున 118వ స్థానంలో వుంది. పాకిస్తాన్, బంగ్లాదేశ్ దేశాలకన్నా యీ ఆనందపులేమి స్థాయిలో అధమస్థాయిలో వుండటం గమనార్హం.

ఐక్యరాజ్యసమితికోసం, లండన్కు చెందిన 'ఇప్పోస్ - మోర్' అనే సంస్థ 33 దేశాలలో సర్వే జరిపి ఆదేశాలలో అజ్ఞాన స్థాయిని అంచనావేసి రూపొందించిన సూచికలో అత్యంత అజ్ఞానంలో వున్న దేశంగా మెక్సికో దేశం వుంటే, దాని తర్వాత రెండవ అజ్ఞానంలో వున్న దేశం భారతదేశం అయింది.

జి.డి.పి నుండి దిగువ మధ్యతరగతి వారికి లభించే ఆదాయపు లెక్కల గురించి తయారుచేయబడ్డ జాబితాలో 38 దేశాలలోనూ తక్కువ ఆదాయం లభించే దేశంగా (30వ దేశంగా) మన దేశం అధమస్థాయిలో వుంది. ఈ నివేదిక 'ప్రపంచ ఆర్థిక ఫోరం' రూపొందించింది.

'మానవాభివృద్ధి సూచిక' రూపొందించిన 188 దేశాల జాబితాలో భారతదేశం అట్టడుగున 130వ స్థానంలో వుంది.

పై సర్వేలన్నీ సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలను సమర్థిస్తున్న ఆర్థికశాస్త్రజ్ఞులూ, నిపుణులూ రూపొందించినవే.

గత పాతిక సంవత్సరాలుగా దేశంలో అమలు జరుపబడుతున్న సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలు దేశానికి వెన్నెముకగా వున్న రైతాంగం వెన్ను విరిచాయి. ప్రధాన జీవనాధారమైన వ్యవసాయరంగాన్ని ఛిద్రంచేసి, సంక్షోభంలోకి నెట్టివేశాయి.

భూ యాజమాన్య చట్టాలకు సంస్కరణల పేరిట, కార్పొరేట్‌రంగానికి సునాయాసంగా భూమిని కారుచౌకగా స్వాధీనం చేసే మార్పులు చేయటం (సవరణలు) వలన పేద, మధ్యతరగతి రైతాంగం తమ భూములను కోల్పోయి, జీవనోపాధిని వెతుక్కొంటూ నైపుణ్యంలేని దినసరి కూలీలుగా నగరాలకు తరలి వెళ్ళాల్సిన దుస్థితిలోకి త్రోయబడ్డారు. సంస్థాగత రుణాలు లభ్యంకాక, వడ్డీవ్యాపార రాబందుల చేతుల్లో యిరుక్కొని, వ్యవసాయం గిట్టుబాటుకాక ప్రతీ సంవత్సరం వేలాదిమంది ఆత్మహత్యలకు

పాల్పడాల్సిన బలవంతపు స్థితిలోకి నెట్టబడ్డారు. గ్రామీణ పేదరికం పెరిగిపోయింది. భూమిలేని నిరుపేదలైన దళిత వ్యవసాయ కార్మికుల జీవితాలు పేదరికంతో, అగ్రవర్ణాల పీడనంతో అతలాకుతలమైపోతున్నాయి. ఖనిజవనరులను దోపిడీ కార్పొరేట్‌సంస్థలు కొల్లగొట్టుక పోవటానికి వీలుగా, అడవి పుత్రులైన ఆదివాసీలు తమ సహజ ఆవాసాల నుండి బలవంతంగా వెళ్ళగొట్ట బడుతున్నారు. బండచాకిరి చేయాల్సిన నైపుణ్యంలేని కార్మికులు వాళ్లు తమ జీవితాలను వెళ్లమార్చుకోవల్సిన దుర్భర-దౌర్భాగ్యస్థితిలోకి బలవంతంగా నెట్టబడుతున్నారు.

కార్మిక చట్టాల సంస్కరణలపేరిట, కార్మికుల శ్రమశక్తిని సులభంగా, కారుచౌకగా సామ్రాజ్యవాద కార్పొరేషన్లు దోపిడీ చేసుకొనే మార్గాన్ని సుగమం చేస్తూ చట్టసవరణలు చేయబడ్డాయి-చేయబడుతున్నాయి. మహిళా కార్మికులకు పురుష కార్మికులతో సమానంగా జీత, భత్యాలు చెల్లించబడటంలేదు. బాలకార్మిక వ్యవస్థ దినదినం వృద్ధి చెందుతోంది. గ్రామీణ ప్రాంతాల నుండి దినసరి కూలీలుగా వలస వచ్చిన కూలీలను కట్టబానిసలుగా దోపిడీ చేసుకునే విధానం కొనసాగుతూనే వుంది. మానవ మలాన్ని తమ చేతులతో ఎత్తి శుభ్రం చేసే అమానుష పాకీపని విధానం నేటికీ కొనసాగుతూనే (చట్టసమ్మతంగానే) వుంది. తేయాకు తోటల కార్మికులను - వారి సంక్షేమాన్నీ పట్టించుకొనే నాధుడే లేక ఆ కార్మికులు ఆకలి మరణాలపాలు కావటం అన్నది మామూలు విషయమై పోయింది. ముడి జనపనార లభ్యతా సంక్షోభం పేరిట జనపనార పరిశ్రమలను అక్రమ లాకౌట్, మూసివేతలకు గురిచేస్తూ వేలమంది కార్మికులు జీవనోపాధి లేకుండా రోడ్డుపైకి నెట్టబడుతున్నారు. దేశంలో శాశ్వత ఉద్యోగాలన్నవే కరువైపోయాయి. తాత్కాలిక, కాంట్రాక్టు, కేజువల్ ఉద్యోగాలపేరిట కార్మికుల శ్రమశక్తి దారుణంగా దోపిడీ చేయబడుతోంది. శ్రమశక్తి నైపుణ్యం పెంచే సాకుతో అప్రెంటీసులు, ట్రైనీల పేరుతో లక్షలాదిమంది యువకులు కారుచౌక వేతనాలతో, ఎటువంటి హక్కులూ లేకుండా నికృష్టంగా దోపిడీ చేయబడుతున్నారు.

ప్రమాదకరమైన, తీవ్రమయిన అనారోగ్యాలకు గురయ్యే పనులలో కాంట్రాక్టు కార్మికులను నియమిస్తూ, వారికి ఎటువంటి భద్రతా పరికరాలు యివ్వకుండా, పని ప్రదేశ ప్రమాదాలలో వారిని బలితీసుకోవటం జరుగుతోంది. దేశంలో సంభవించే పారిశ్రామిక - పని ప్రదేశ ప్రమాదాలలో, విద్యుత్తు సరఫరా లైన్ల బిగింపు పనుల్లో, పారిశుద్ధ్య పనులైన మున్సిపల్ డ్రైనేజి కాలువల, ట్యాంకుల శుభ్రపరిచే పనుల్లో విషవాయువుల కారణంగా మరణించే కాంట్రాక్టు కార్మికుల సంఖ్య రోజురోజుకూ పెరిగిపోతోంది. బడా పారిశ్రామిక వర్గపు లాభాల వేటలో కార్మికుల ప్రాణాలకు వీనమెత్తు విలువ కూడా లేకుండా పోయింది. దుస్తుల తయారీ - జాళిరంగాలలో స్త్రీ కార్మికులపైనా ప్రత్యేకించి బాలికా కార్మికులపైనా సాగే శ్రమదోపిడీ, పూర్వదల్ పీడనలు అనంతంగా వున్నాయి. పని ప్రదేశాలలో స్త్రీ కార్మికులపై లైంగిక వేధింపులు, లైంగిక దాడులు అన్నవి నిత్యకృత్యమైపోయాయి.

భారతదేశపు కార్మికవర్గం ఎన్నో త్యాగాలు చేసి, పోరాడి సాధించుకున్న ఎనిమిదిగంటల పనిదినం విధానం అప్రకటితంగానే రద్దుచేయబడింది. రోజుకు 10 నుండి 12-14 గంటలు పనిచేయించుకొనే రూపంలో నేడు దేశంలో శ్రమశక్తి నికృష్ట దోపిడీ సాగుతోంది.

బ్రిటిష్ వలస పాలకుల కాలంలోనే ఎన్నో పోరాటాలు సలిపి భారత కార్మికవర్గం సాధించుకున్న 'సంఘటితపడి కార్మిక సంఘం పెట్టుకొనే హక్కు'ను నేడు కార్పొరేటు సంస్థలు నిరాకరిస్తున్నాయి. కార్మిక సంఘంలో కార్మికులు కాని బయటివారు వుండటానికి వీలేదనే సాకుతో, తమ యాజమాన్య బోర్డుల్లో నిపుణులు, డైరెక్టర్లు, సలహాదారులు పేరిట తమ పరిశ్రమ కార్యకలాపాలతో ప్రమేయంలేని బయటివారిని నియమించుకొంటున్న బడా పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలు, కార్మికులు సంఘం పెట్టుకొనే హక్కును దౌర్జన్యపూరితంగా నిరాకరిస్తున్నాయి. అందుకు పూనుకొన్న కార్మికులపై పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలు నేరుగా కక్ష సాధింపు చర్యలకు పాల్పడటమే కాకుండా, ప్రభుత్వాల మద్దతుతో ఆ కార్మికులపై పోలీసులను ప్రయోగించి బలవంతపు అణచివేతలకు పాల్పడుతున్నాయి. ఆ కార్మికులపై పలు తప్పుడు - అబద్ధపు కేసులు పెట్టి కక్షసాధింపు వేధింపులకు పాల్పడుతున్నాయి. ఇందుకు సజీవ సాక్ష్యాలుగా యిటీవలి నెలల్లో హోండా కంపెనీకి చెందిన ద్విచక్ర వాహనాల భావాండీ, తాపుకరా ప్లాంట్లలో కార్మికులను సంఘం పెట్టుకోనీయకుండా జరిపిన కక్షసాధింపులు, పోలీసుల వేధింపులూ; గుజరాత్‌లోని టాటా మోటార్స్ యొక్క సనానంద్ ప్లాంట్‌లో కార్మికుల సమ్మె, వారిపై జరిపిన కక్ష సాధింపుల ఉదంతాలు మన కళ్ళముందున్నాయి.

మన దేశంలో నిరుద్యోగం నానాటికీ భయంకర పరిమాణంలో పెరిగిపోతోంది. దేశంలో 20 నుండి 34 ఏళ్ళలోపున్న, ఉద్యోగ వేటలో వున్న యువకుల సంఖ్య దేశ జనాభాలో 47 శాతంగా వుంది. అంటే 143.8 మిలియన్ల ప్రజలు నిరుద్యోగంలో వున్నట్లు ప్రభుత్వం విడుదల చేసిన 2011 సంవత్సరపు జనాభా లెక్కలే రూఢీ చేస్తున్నాయి. ఇది కాక ప్రతి ఏటా మరో 13 మిలియన్ల మంది యువకులు యీ నిరుద్యోగ సైన్యానికి తోడవుతున్నారు. దేశంలో 60 శాతం మంది మహిళలు నిరుద్యోగులుగా వున్నారు. ప్రపంచంలో ఉద్యోగాలు - పనిలో మహిళ భాగస్వామ్యం గురించి 130 దేశాల్లో అంచనా వేసిన అంతర్జాతీయ సంస్థ నివేదిక ప్రకారం తక్కువగా మహిళలకు పని కల్పించిన దేశంగా భారతదేశం 120వ స్థానంలో వుంది. 2004-05 నుండి 2009-10 కాలంలో, దేశం గణనీయమైన 8 శాతం ఆర్థికాభివృద్ధి సాధించిందని చెప్పబడుతున్న కాలంలోనే దేశంలో 5 మిలియన్ల ఉద్యోగాలు తగ్గిపోయాయని, పారిశ్రామిక యాజమాన్యాల సంఘమైన అస్సాచోం యొక్క నివేదిక వెల్లడిస్తోంది.

బాగా చదువుకొన్న వారిలో కూడా నిరుద్యోగం తాండవిస్తోంది. 80 శాతం మంది ఇంజనీరింగ్ పాసైన అభ్యర్థులు, తగు ఉద్యోగాలు చేయటానికి పనికిరారని పారిశ్రామికరంగ నిపుణులు తెలియచేస్తున్నారు.

2015వ సంవత్సరం సెప్టెంబరు నెలలో ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించిన 368 ప్యూన్ (బంట్రోతు) ఉద్యోగ ఖాళీలకు 23 లక్షల మంది దరఖాస్తు చేయగా వారిలో 2 లక్షల 22 వేలమంది యింజనీర్లు, 255 మంది పి.హెచ్.డి. పూర్తిచేసినవారూ, వేలాదిమంది పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్లు దరఖాస్తు దారులుగా వున్న ఉదంతం;

2016 జనవరిలో కర్నాటక రాష్ట్రంలోని ఆరోగ్య శాఖలోని గ్రూప్ డి. పోస్టులకు - యింజనీర్లు, పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్లు ధరఖాస్తు చేసుకొన్న ఉదంతం;

2016లో ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని గ్రూప్ - II, గ్రేడ్ - III ఉద్యోగాల కోసం 146 మంది డాక్టర్లతోబాటు ఎం.సి.ఎ, ఎం.బి.ఎ, ఎం.ఫిల్, పిహెచ్‌డిలు చదువుకొన్న వారితో బాటు మొత్తంగా 5,64,431మంది దరఖాస్తు చేసుకొన్న ఉదంతము - మన దేశంలో విద్యావంతుల యొక్క నిరుద్యోగ దుస్థితిని తేటతెల్లం చేస్తున్నాయి.

మనదేశపు లేబర్ బ్యూరో గణాంకాల ప్రకారం 2013, 2014 సంవత్సరాలలో ఉద్యోగాల కల్పనకన్నా 2015వ సంవత్సరంలోని సెప్టెంబరు నెల వరకూ తొమ్మిది నెలల కాలంలో ఉద్యోగాల కల్పన దారుణంగా పడిపోయింది, సగానికి సగం ఉద్యోగాల కల్పన తగ్గిపోయింది.

ఈ పై వివరాలను బట్టి దేశంలోని ప్రజల స్థితిగతులు ఎంతటి దారుణంగా దిగజారిపోయాయో, విదేశీ పెట్టుబడులతో దేశంలో అభివృద్ధిని సాధిస్తామన్న పాలకుల ప్రకటనలూ, ఉద్యోగాలను భారీ సంఖ్యలో కల్పిస్తామన్న వాగ్దానాలు ఎంతటి బూటకమైనవో స్పష్టమౌతోంది.

ఇవీ ఈ దేశంలోని ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలు. ఇవికాక అధికధరలూ, అవినీతి అన్నవి సామాన్య ప్రజల పాలిట నిరంతర గండాలుగా పరిణమించాయి.

ఈ మౌలిక సమస్యల పరిష్కారం కోసం దేశ ప్రజానీకం ప్రత్యేకించి దేశంలోని పేద, చిన్న, మధ్యతరగతి రైతాంగం, శ్రామిక - కార్మికవర్గం ఉద్యమించాల్సిన తక్షణ అవసరం వుంది. ఈ ఉద్యమంలోకి పీడిత, శ్రామిక ప్రజానీకాన్ని మొత్తంగా సమీకరించి, ఐక్యంగా సంఘటితపరచి, యీ వర్గాలందరికీ నాయకత్వం వహిస్తూ, ఉద్యమాన్ని ముందుకు నడిపించాల్సిన తక్షణ అవశ్యకత, చారిత్రక కర్తవ్యం భారతదేశపు కార్మికవర్గంపై వుంది.

ఐతే యిటు కార్మికవర్గంకానీ, అటు పీడిత శ్రామిక జనావళికానీ యీ మౌలిక సమస్యల గురించీ - వాటి పరిష్కారం గురించీ ఆలోచించకుండా, సంఘటిత పడకుండా, ఉద్యమించకుండా వారి ఆలోచనలను ప్రక్కదారి పట్టించేందుకు, దేశాన్ని ఏలుతున్న బి.జె.పి - దాన్ని నడిపిస్తున్న హిందూ మతోన్మాద సంఘ పరివార్ శక్తులూ, అనేకమయిన అప్రస్తుతమైన, అనవసరమైన, అసందర్భమయిన అభిప్రాయాలను, భావాలను, నినాదాలనూ, సిద్ధాంతాలనూ, ప్రజల్లో విపరీతంగా ప్రచారం చేస్తూ, ఐక్యం కావాల్సిన - తమ అభ్యున్నతికోసం ఉద్యమించి పోరాడాల్సిన పీడిత - శ్రామిక జనావళిని, భావావేశంలోకి రెచ్చగొడుతూ, తమ అభివృద్ధి నిరోధక, సమాజ వ్యతిరేక, వినాశకర చర్యలతో పేట్రేగిపోతూ, సమాజాన్ని అనవసరపు గందరగోళంలో పడవేస్తూ, వారి ఆలోచనలను - అభిప్రాయాలనూ ప్రక్కదోవ పట్టిస్తున్నారు.

కూల్చబడిన బాబ్లీ మసీదు నిర్మాణంపై రామ మందిరం నిర్మించాలనీ, గోమాంసం తినరాదనీ, గోవులను పవిత్రంగా చూస్తూ పరిరక్షించాలనీ, దేశభక్తి కలవారందరూ 'భారత్ మాతాకి జై!' అంటూ నినదించాలనీ, అందుకు యిష్టపడనివారు దేశద్రోహులనీ, వారు దేశం విడిచిపెట్టి బయటికి పోవాలనీ, అటువంటి వారి తలలు నరికివేయాలనీ, ప్రభుత్వ (బి.జె.పి) విధానాలను విమర్శించేవారు అందరూ దేశద్రోహులనీ అనవసరమైన, అప్రస్తుతమైన గందరగోళాలను సృష్టిస్తున్నారు.

ఒకవైపు రాజ్యసభ సభ్యునిగా వుంటూ కూడా, భారీ మొత్తాల్లో బ్యాంకుల అప్పులు ఎగగొట్టిన విజయమాల్వాలాంటి సంపన్నులను, వందల వేల కోట్ల మొత్తాలను పన్నులు కట్టకుండా ఎగవేసిన వోడాఫోన్, కెయిర్న్ యిండియా, బి.పి.ఎల్, నోకియా లాంటి సామ్రాజ్యవాద కార్పొరేషన్లనూ, పత్తిరైతుల జీవితాలతో ఆటలాడుకొంటున్న సామ్రాజ్యవాద కార్పొరేషన్ మోన్సాంటో యొక్క దారుణ దోపిడీని కానీ పట్టెత్తుమాట కూడా అనకుండా వాటి దోపిడీని యధేచ్ఛగా సాగిస్తున్న యీ 'హిందూత్వ దేశభక్తులు' బూటకపు దేశభక్త దురహంకారాన్నీ, కుహనా జాతీయతనూ - దేశభక్తిని రెచ్చగొడుతూ పీడిత, శ్రామిక ప్రజానీకపు మెదళ్ళను తమ నిరంతర ప్రచారం ద్వారా, చర్యల ద్వారా కలుషితం చేస్తున్నారు. ఎక్కువ సంఖ్యలో విద్యావంతులైన మధ్యతరగతివర్గాల ప్రజలు యీ ప్రచారపు, అభివృద్ధి నిరోధక భావాల ఉచ్చులో యిరుక్కొంటున్నారు.

ఇటీవలనే (మార్చిలో) తమకు తాముగా సమాజంలోని శాంతి భద్రతలను నిర్వహించటం కోసం నియమించుకొన్న సంఘపరివార్ శక్తులు, జార్ఖండ్ రాష్ట్రంలోని బతేహార్ జిల్లాలో, గో సంరక్షణ పేరిట, గేదలను తోలుకుపోతున్న యిద్దరు ముస్లిం వ్యక్తులను ఎటువంటి విచారణ జరపకుండా చిత్రపథ చేసి చంపి, వాళ్ళని ఒక చెట్టుకు వ్రేలాడదీశారు. జార్ఖండ్ రాష్ట్రంలోని తేహార్ జిల్లాలో స్త్రీలూ, పసిపిల్లలు పోషకాహార లేమితో ఘోరంగా బాధపడుతున్నారు. కానీ మౌలికమైన యీ అంశంకన్నా పరివార్ శక్తులకు గో సంరక్షణే ప్రధాన సమస్య కావటం విచిత్రం కాదా!

మార్చి 26వ తేదీన, దేశ రాజధాని ఢిల్లీ యొక్క బీగంపూరా ప్రాంతంలో 'భారత్ మాతాకీ జై' అనే నినాదం యివ్వసందుకు మదర్నా విద్యార్థులైన దిలకాన్, అజ్మల్, నయీమ్లపై ఒక యువకుల ముఠా దాడిజరిపి, దిల్కాన్ ముంజేయిని విరిచివేసింది.

'భారత్ మాతాకీ జై' అననివారు దేశం విడిచి పోవాల్సిందేనని, మహారాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి ఖండితంగా ప్రకటిస్తూ వుంటే, యోగా గురువుగా చెప్పబడే బాబా రాందేవ్, ఆ నినాదం యివ్వకపోతే, తనకు రాజ్యాంగం అడ్డులేకపోతే లక్షలమంది తలలు సరికివేస్తానంటూ ప్రకటించి కుహనా దేశభక్తిని రెచ్చగొడుతున్నారు. తీవ్ర విమర్శలు వెల్లడి అయ్యాక యిది బి.జె.పి ప్రభుత్వ వైఖరి - విధానం కాదంటూ మంత్రి వెంకయ్యనాయుడు 'అమాయకంగా' ప్రకటిస్తున్నాడు.

ఉర్దూ రచయితలనూ, ఉర్దూ భాషను ప్రోత్సహించే జాతీయ ఉర్దూ ప్రోత్సాహక కౌన్సిల్, తమ నుండి ప్రోత్సాహం లభించాలంటే, ఉర్దూ రచయితలు తమ గ్రంథాల్లో భారతదేశ ప్రభుత్వ విధానాలను వ్యతిరేకించే అంశాలు ఏమీలేవనే హామీపత్రాన్ని యివ్వాలంటూ ఉత్తర్వు జారీ చేసింది. ఈ సంస్థ మానవ వనరుల అభివృద్ధి మంత్రిత్వశాఖకు అనుబంధంగా పనిచేసే 'స్వయం ప్రతిపత్తిగలిగిన' సంస్థ!

మార్చి 14 నాడు తమిళనాడులోని కోయంబత్తూర్ సమీపంలోని కాలపట్టి సమీపంలో కొత్తగా నిర్మించబడ్డ సి.ఎస్.ఐ చర్చిలోకి హిందుత్వవాద సంస్థలకు చెందిన ఒక ముఠా దౌర్జన్యంగా ప్రవేశించి, ఆ చర్చి ఆస్తులను ధ్వంసం చేసింది.

ఏప్రిల్ 7వ తేదీన, కర్నాటకలోని మంగళూరులో ఒక ముస్లిం యువకుడు, ఒక హిందూ యువతీ కలిసి ఫోరమ్ ఫిజామాల్ కు షాపింగుకు వస్తే ఆ హిందూ యువతిని బలవంతంగా బయటకు పంపించి, అర్వాడ్ అనే ముస్లిం యువకునిపై పదిమంది బజరంగ్ దళ్ కార్యకర్తలు దాడిచేసి కొట్టారు.

శ్రీనగర్ లోని నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీలో ప్రపంచకప్ క్రికెట్ సెమీఫైనల్ మ్యాచ్ లో ఇండియా మీద వెస్టిండీస్ గెలవగానే కొందరు కశ్మీరీ విద్యార్థులు టపాసులు కాల్చి వేడుక చేసుకోవటాన్ని సహించక - దేశ ద్రోహంగా పరిగణించిన కాశ్మీరేతర విద్యార్థులు 'భారత్ మాతాకీ జై' లాంటి నినాదాలు చేసుకొంటూ తీవ్రమయిన ఘర్షణలకు దిగి, క్యాంపస్ లో వివాదాన్ని లేవనెత్తారు.

ఆ క్యాంపస్ లో మెజార్టీగా వున్న యీ కాశ్మీరేతర విద్యార్థులు అక్కడ తమకు భద్రత లేదంటూ అబద్ధపు ఆరోపణలకు పూనుకొన్నారు.

కేవలం పదిహేను రోజుల సమయంలోనే దేశంలో వివిధ ప్రాంతాల్లో జరిగిన ఈ ఘటనలను చూస్తే హిందూత్వవాద సంఘపరివార్ శక్తులు, బి.జె.పి ప్రభుత్వ మద్దతుతో, ప్రోత్సాహంతో, యిటువంటి దుర్మార్గాలను సాగిస్తూ కుహనా దేశభక్తిని ప్రచారం చేస్తూ, ప్రజల ఆలోచనలనూ, అభిప్రాయాలనూ తాము గురవుతున్న మౌలిక సమస్యల వైపు ఆలోచించేయకుండా, వారి దృష్టిని మళ్ళించే ప్రయత్నాలను ముమ్మరంగా సాగిస్తున్నారని అర్థమవుతుంది. అంతేకాక బి.జె.పి. ప్రభుత్వ, ప్రోత్సాహంతోనే యిటువంటి ఘటనలు జరపటంద్వారా, యిటువంటి కుహనా దేశభక్తి, జాతీయోన్మాదాలను రెచ్చగొట్టడం ద్వారా, చేయగలిగిన హానినంతా (ప్రజల భావాలను కలుషితం చేయటం) చేసి, ఆనక ప్రజల నుండి తీవ్రమయిన విమర్శలు ఎదురైనప్పుడు, వీటితో ప్రభుత్వానికి సంబంధంలేదని ప్రకటనలు చేసే నీచమైన ప్రజా విద్రోహకరమైన ఎత్తుగడలను అనుసరిస్తున్నారని కూడా అర్థమవుతుంది.

ఇటువంటి అభివృద్ధి నిరోధక చర్యలు, కుహనా దేశభక్తి ప్రచారాలపట్ల దేశంలోని కార్మికవర్గం అప్రమత్తంగా వుండాలి. ఈ శక్తుల అభివృద్ధి నిరోధక స్వభావాన్ని వర్గదృష్టితో పరిశీలించి అర్థం చేసుకోవాలి! ఈ శక్తులు నిరంతరం ప్రచారం చేసే ప్రజా వ్యతిరేక, దేశ వ్యతిరేక అభివృద్ధినిరోధక భావజాలపు ఉచ్చులో యిరుక్కూడదు.

భారత కార్మికవర్గం తనతోపాటు యితర శ్రామిక ప్రజానీకాన్నీ పీడిత ప్రజానీకాన్నీ యీ అభివృద్ధి నిరోధక శక్తుల చర్యలకూ, అభిప్రాయాలకూ, ప్రచారాలకూ వ్యతిరేకంగా చైతన్యవంతం చేసి, నిలబెట్టాలి!

ఈ రకంగా అటు మన దేశంలోని కార్మికుల శ్రమశక్తిని దోపిడీచేస్తూ, దేశ సంపదలను కొల్లగొట్టుకు పోతున్న సామ్రాజ్యవాదం - దాని పెట్టుబడి - దాని దోపిడీలకు వ్యతిరేకంగానూ; శ్రమ దోపిడీని తీవ్రంగా పెంచుతున్న పాలకుల విధానాలపై సంఘటితంగా పోరాడాలి. వ్యవసాయాధారిత పరిశ్రమలను, చిన్న - మధ్యతరహా పరిశ్రమలను, ప్రభుత్వ, ప్రైవేటురంగ పరిశ్రమలన్నీనీ తెరిపించి నడిపించాలని డిమాండ్ చేస్తూ పోరాడాలి. ప్రజలను, శ్రమజీవులను మతంపేరిట, కులంపేరిట విభజించి, శ్రమశక్తి దోపిడీని నిరాటంకంగా సాగిస్తున్న పాలకుల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా నిలబడి పోరాడాలి. ఈ మేడే సందర్భంగా భారత కార్మికవర్గం అటువంటి చారిత్రక కర్తవ్యాన్ని చేపట్టాల్సిందిగా 'జనశక్తి' పిలుపునిస్తోంది!

ప్రపంచ కార్మికులారా ఏకంకండి! పోరాడండి!!

మీకు పోయేదేమీలేదు-బానిస సంకెళ్ళు తప్పు!!!

oooooo